

dringsforslag og saa staa op og sige: Det er egentlig ikke det, jeg ønsker, nej det, jeg ønsker, er noget mere vidtgaaende. Jeg kunde forstaa, at man, hvis man havde sluttet et Forlig og havde samlet sig om et Forslag, havde slaaet af paa Principperne, men jeg synes, at naar man selv har fremsat et Forslag, bør det være Udtryk for, hvad man ønsker. Saa vilde ogsaa vi andre og det ærede Medlems Partifæller have vidst, hvad der var Meningen.

Det ærede Medlem talte saa en Del om Forskels-hjælpen og den Uret, jeg ved mine Ændringer og min Stilling vil øve mod de gamle, og han sagde, jeg koketterede med visse Kredse. Jeg vil nu ikke gentage, hvad jeg sagde i Gaar angaaende dette Forhold, men henvise til mine Udtalelser. Men naar det ærede Medlem fremsætter en saadan Udtalelse, at min Handlemaade skulde være dikteret af, at jeg koketterede med visse Kredse, kommer man let til at tænke paa det gamle Ord: Tyv tror. . . . ., for ellers synes jeg ikke, der er nogen Mening i en saadan Udtalelse.

Det, jeg har ønsket ved den Holdning, jeg har indtaget, er at skabe blidere Vilkaar for de daarligst stillede Aldersrentenydere her i Landet. Det er det, jeg har ønsket, og det vil man naa, hvis man følger de af mig stillede Ændringsforslag. Det, der er Forskellen, kan man godt sige, mellem det ærede Medlem Hr. Holger Larsen og mig, er, at jeg staar som Værner af de allerdaarligst stillede, idet jeg giver dem mere, end det ærede Medlem Hr. Holger Larsen gør. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har i Dag gjort sig til Talsmand for de forholdsvist bedre stillede. Men jeg skal gerne slutte med at sige, at jeg er meget vel tilfreds med den Opgave, jeg her har paataget mig som Værner og Beskytter af de daarligst stillede Aldersrentenydere i vort Samfund. Saa maa det ærede Medlem Hr. Holger Larsen gerne for mig være Talsmand for de andre.

Rahbek: Naar jeg har bedt om Ordet i denne Sag, er det i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, en Udtalelse, som han fremsatte i Gaar og gentog i sin Tale i Dag, og som gik ud paa, at Ministerens Forslag ikke havde faaet nogen særlig god Modtagelse, det havde ikke en Gang fundet Tilslutning i Ministerens eget Parti. Dette er absolut ikke rigtigt. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at den højtærede Ministers Forslag fik en endog meget god Modtagelse i Partiet Venstre. Jeg kan ogsaa forsikre det ærede

Medlem — det vil han for øvrigt opdage, naar han efterhaanden paa sine Agitationsrejser fra de store Byer, som han hidtil har holdt sig i, naar han har været ude at agitere mod Ministerens Forslag, naar ud paa Landet —, at denne Tilslutning strækker sig betydeligt videre end til de snævrere Venstrekredse, og naar Forslaget alligevel maatte forlades, skyldes det, som sagt, ikke manglende Tilslutning indenfor Partiet Venstre, men ene og alene det, at der jo, for at overhovedet noget kan gennemføres her i Salen, maa samles et Flertal om det, og det viste sig desværre umuligt at opnaa et saadant Flertal. Dette kan jeg kun beklage, thi jeg tror, at det ikke mindst af Hensyn til de gamle, der skal nyde godt af Forslaget, vilde have været heldigt, om det var lykkedes at samle et Flertal om det; ikke mindst for de daarligst stillede vilde det have været en absolut Fordel, om Ministerens oprindelige Forslag var blevet gennemført i Stedet for det, som nu gennemføres.

Jeg forstaaer jo saa udmærket godt, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen ikke tør overlade Sogneraadene det frie Skøn, naar han ser paa det, saaledes som hans Udtalelser om de samvirkende Sogneraadforeningers Henvendelse tydede paa, men jeg vil sige, at den Slags Beskyldninger, som det ærede Medlem her kom med, er grundløse og fuldstændig urigtige, der er ikke et Ord i denne Henvendelse fra de samvirkende Sogneraadforeninger, som berettiger til saadanne Udtalelser; der er overhovedet ikke med et Ord nævnt noget om, hvorvidt det skulde være bedre eller daarligere for de gamle, Henvendelsen gælder kun det Princip, som var nedlagt i Ministerens Forslag, og det er det Princip, man, efter min Mening med fuld Ret, har givet sin Tilslutning. Det er noget, som alle ærede Medlemmer kan overbevise sig om, hvis de vil læse den Skrivelse fra Sogneraadforeningen, der medfølger som Bilag til Betænkningen.

Selv om jeg altsaa personlig — det vil jeg paa ingen Maade lægge Skjul paa — vilde have foretrukket Ministerens oprindelige Forslag, har jeg kunnet gaa med til den Affattelse, som Lovforslaget nu faar, bl. a. fordi der jo dog bevares noget af det frie Skøn, selv om det ikke er i saa stor Udstrækning, som jeg har ønsket.

Indenrigsministeren (Kragh): Den højtærede Formand har som bekendt altid Ret, og der er ikke sket nogen Undtagelse i Dag ved den Afbrydelse af det ærede Med-